

V. G. A.

521/24

Pri nar na Makah
delamo iz gline lonca,
ki jo dobimo u Stepanh
pou drugo^{vro} ov Make. Ako
je sam lončar u Stepanh
nakopale, ga košta en vāj
eno krono, ktoro more
dat za glino: Jo vama
pripelana košta vāj dva
golinarja. Ko se glina
sam pripelje se nitro
znos u verštat, prolej
se zlozato na drobne
kone razreže in zvožo
na moč, Je postane
mekka. Tu naprej se
terdo znabijanham s ku-
pej stouče, Je se navdi
štok, koker bi kãv
pouvernu

stran

potlej se iz starim ser-
pam veže na tenke šnid-
ce, to se narvi trikot,
je se nabije rezaj na kos
in razreže, je se zbera
ves pešk iz gline. Potem
se premerno na moč,
namaka se četert ali
pou ure, potem se more
pohovit, in naredimo
okrogle kose, kose narde-
mo trikot in jih zvró-
tam rezemo in zberamo
pešk. Potem se le lončar
odreže kos in ga quete
bober testa za bruh,
potlej narvi okrogle
kugle ali kepe, bober
hoč več lonc ali

sklebo; muol perbijē
kepo na kolovat in zaine
vesti zrogam okrožh,
zrogam pa pisker zplava,
zverko zrogam devzi
umnat blek. Ko je
zdelan mu permaže
ročaj, in odreže od sipe
preč iz dvotam. in
postan na viljo proderet,
Ivanajitali se veš skapej.
koker so velik. Ako je
uvreme jih denemo na
sonce, če je pa gervo
jih denemo uzato pri-
pravljen kov, ali pa u
hišo na ovek nav pel.
potem ko so dost sbr
jih pa uložmo upretnico,
navadno po šternajsto.

žge se počas prvokrat
ošem do devet ur; ko se
okladi, znorno jih iz
pešnice van in preberemo,
dobro za po farbat, te ska-
žne pa prvi zmečemo,
Farbo glazuro dobemo u
Liljan hi prvi skora-
kiga; glazuro samo mli-
nari, da jo mele, da te-
koter voda ali moka;
kater ali kufar denemo
mei moko, ko da zeleno
farbo tonu; za černo
farbo denemo noter črn
železn kamen, ko ga
dobemo u Gavornič;
za r'meno farbo denemo
r'nen kamen ko ga
dobimo voma;

za plave ali bele skleve
venemo pesek, ki ga dobomo
vlonajih vodah. To se
more z glazuro pomerian nest
u mlin in skuznej semlet
mako farbo zase: suoblej
se primerā in prilizje vode,
toliko koker jo more bit,
če je jo preveč, se preveč
uverajo lonca, če je jo pre-
mal¹⁰ pa gardi lonc;
oblivamo jih iz žeflam,
ko so valaš za to narjere;
even odznatrej obliva;
even od zunej, ko je
me potarban jih venemo
spet nezaj v pečinico.
In jih žjemo nest do
sev in nor.

potlej vse sklave jih
uzamemo van iz pešnice,
in spet pregledamo,
popokane uzamemo prei,
dobre nalozimo na voz
ali spravmo na podi,
Jekler jih ne prodamo,
vozmo jih v Tenst,
Kébo, Goriso, na Trivole,
na Korostk, nekej tud
na Stajarsko, in pro
nem Kranjskim
Noller jih ker naroi,

Delamo in zgemo te le
lonca in igraie: fraklske,
maslske, poliske in
firkliske piskrice, potem
kuchovneke; jezničke za
dežo; črne lonca za
svenstko skuhno;
rozničke al tegoke za
vože; reyle ali pokrivalke
pokrivalke za lonca;
potiē, majolke, krugle
za vodo; vrē za jesihi;
latine za mleko; čaple
za smetano; trinoge
ali boze za potico pei;
omivalnice za omivat;
fetrole za zagnano vodo.
šale, sklene in sklene
ej kterih jemo.

Mer oče lončarski znan
se more zanj učit
ov šest' ga ali sedm' ga
leta. In dela napravet
igracé za otroke, malo
posovo. In puolej ko
je veset let star dela že
madelške in poliške
piskerce. Ko je fant
star dvanajst, šternajst
let, dela firkelške
in po dva firkelna
velke lonce. In potem
naprej koker je per
moč, in koker se tu
navči. Je velke pitre
in skleds ne more
mak delat, se ne mo,
re mak naučit.

Navaditi se pa zveč
per nas mal nič, grejo
u Ameriko ali pa u
fabrike. Mak se namu
je bit lončar; ga por
sov zavijajo in zavencu
jejo. Sarama bo parila
ta nei per nas van
ej bej let. Po en stran
daru ne homo ko me
izrekajo. Po drug pa
delovcu ne.

Poveval Janez Kocár
posvetnik in lončar iz
Mlake, ko je prišel
porodo u Motušk dne
 $\frac{14}{7}$ 1904.